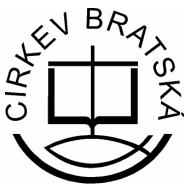

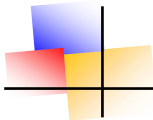

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
 Gedeoniti v službe Pánovej
 Z čeho jsme živi
 Falošní bohovia
 Některé duchovní principy
 Píšem vám, otcovia
 Uholný kameň Cirkvi
 Projekt Bardejovská

Slovo na tento mesiac

A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi.

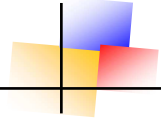
Kol 3,17

Po dovolenkách a prázdninách začína nové pracovné obdobie nielen pre našich žiakov a študentov, ale aj v našom zborovom živote. Život človeka vôbec, ale aj veriaceho je naplnený určitou činnosťou a prácou. Záleží na tom, čo robí, s akými motívmi a za akým účelom. Uvedomujeme si, že už pri stvorení je práca súčasťou Božieho plánu s človekom. Avšak aj po páde do hriechu dostáva Boží ľud jasný pokyn vyjadrený v prikázaniach: „šesť dní budeš pracovať a robiť akékoľvek dielo“ (1M20,9).

Zastavme sa na nad touto oblasťou vo svetle uvedeného textu! Evanjelium Ježiša Krista dáva práci a činnosti, zároveň aj slovám a skutkom človeka pravý duchovný rozmer. Týka sa to nielen základného princípu a zmyslu práce, ale aj cieľa, ku ktorému máme dospieť, aby sa nám práca nestala modlou alebo otrockým bremenom. Bez svetla evanjelia by to mohlo vyzeráť aj tak, ako to vyjadruje Kaz 1,3 keď sa pýta: „Aký zisk zostane človeku pri všetkej jeho námahe, ktorou sa namáha pod slnkom?“ a odpovedá. Kaz 1,14 „Videl som všetky skutky, ktoré sa dejú pod slnkom, a hľa, všetko je márnosť a honba po vetre“. Na prvý pohľad by tieto vyjadrenia mohli viesť k ospravedlňovaniu lenivosti, čo by bolo v rozpore z Božím zákonom.

Náš text hovorí, že o všetkom, čo hovoríme a robíme, máme to konať s ďakovaním, s jasnými zámermi a správnymi motívmi, aby to obstálo pred naším Pánom. Iste si uvedomujeme, čo všetko môžu a spôsobujú naše slová a naše skutky, aký majú vplyv a účinnosť na budovanie charakteru jednotlivcov, rodín, ale aj spoločenstva zboru. Naše slová a konanie ovplyvňujú vzájomné vzťahy, úctu jeden k druhému, prijímanie sa navzájom a pomoc tým, ktorí klesajú pod vlastným bremenom života. Naše konanie slovom a skutkom môže byť deštruktívne, ktoré neprináša radosť a úžitok pre jednotlivca, rodinu ale aj pre spoločenstvo. Deje sa to najmä tam, kde sa človek rozhodol žiť a pracovať pre svoje vlastné meno. Veriaci v Pána Ježiša Krista sú pod výzvou, aby sme všetko konali v mene Pána Ježiša, čo znamená v zmysle Jeho diela vykúpenia a zjavenia Božej pravdy a lásky v Nóm. Jeho mnohé milosrdenstvo prejavené k nám hriešnikom zameraných na seba, boli sme vykúpení Ježišom Kristom k novému životu na Jeho česť a slávu. Je to náš trvalý boj viery, lebo sme v pokušení žiť pre dôležitosť a význam svojho mena a nie mena PJK a pre Jeho slávu. Poddajme sa, bratia a sestry, tomuto nároku Pána, aby sme prežívali jeho požehnanie a ďakovali mu za milosť, že nám dáva možnosť žiť pre jeho slávu.

Váš brat kazateľ

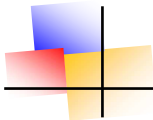
„A stál každý na svojom mieste vôkol tábora....

(Kniha Sudcov 7,21)

Gedeoniti v službe Pánovej

18. august 2010, 21.30 miestneho času, teplota 39° C. Medzinárodné letisko vo Fénixe, štát Arizona, USA. V odstupe 15 minút pristávajú tri lietadlá, z New Yorku, Atlanty, Londýna. Na túto nočnú dobu je na letisku nezvyčajne rušno; priletová hala, ktorá je obložená platňami z hnedočerveného pieskovca z neďalekého Grand Canyonu, sa zaplňa cestujúcimi z rôznych končín sveta. Mladíci i starší páni, rôznej pleti, hovoriaci rôznymi jazykmi. Ale jedno majú spoločné – na klope saka, či košele alebo trička majú pripnutý malý, nenápadný okrúhly emblém zobrazujúci biely džbán na modrom pozadí s červeným plameňom šľahajúcim nahor, so žltým prstencom na vonkajšom okraji. Gedeoniti. Spoločenstvo bratov v Kristu, kresťanských podnikateľov a odborných pracovníkov, ktorého zástupcovia z celého sveta prichádzajú, aby sa tak, ako každý rok, zúčastnili na medzinárodnom kongrese organizácie „the Gideons International“; organizácie, ktorej členovia sú pripravení a ochotní učiť presne to, čo od nich náš Pán požaduje, a to v pokore, viere a v poslušnosti. Toto je norma, ktorou sa vyznačuje služba gedeonitu kdekoľvek na svete. Nie sme žiadnou cirkvou, ale každý jeden gedeonita je členom niektorej z evanjelikálnych a protestantských cirkví; sme ich predĺženou rukou a navzájom pevne spojení v službe nášmu Pánovi. Už po viac ako 100 rokov nesieme Božie slovo, slovo spásy a života do všetkých končín sveta, aby sa naplnilo Božie zaľúbenie.

Sedím v kongresovej sále a s pohnutím počúvam svedectvá z rôznych kútov sveta o tom, čo Božie slovo činí s tými, ktorí ho dostanú z rúk gedeonitov, aké protivenstvá a prekážky musia naši spolubratia v Kristu prekonávať, a to aj s nasadením vlastného života a ohrozenia bezpečnosti a zdravia, ako sa naplňuje biblické proroctvo o tom „že moje slovo, ktoré vyjde z mojich úst, sa nevráti ku mne prázdne,

ale vykoná to, čo sa mi líbi, a podarí sa mu to, načo ho pošlem" (Izaiáš 55:11). Počúvam a v skrytu duše sa tak trochu aj hanbím, hanbím sa za to, že i napriek všetkej svojej snahe a relatívne pokojným podmienkam, v ktorých tu doma pracujeme, som neúčiniť všetko, čo by som urobiť mal. Skláňam sa v pokore a úcte pred tými bratmi, ktorí napriek všetkej nepriazni, s ktorou sa stretávajú, idú a nesú Božie slovo; to Slovo, na tlač ktorého ste aj vy, bratia a sestry v našom zbere, pripeli finančnou zbierkou.

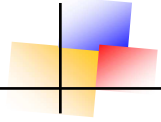
Ústredným mottom kongresu bol verš, ktorý je citovaný v úvode tohto príspevku. Jeho hlboký zmysel spočíva v tom, že rozhodujúce ťažisko práce v tejto službe je v základných bunkách našej organizácie – táboroch. Je to dieľo Božie, preto nie nám, ale nášmu Pánovi prislúcha všetka česť a sláva. My sme len jeho vykonávateľmi, ale zodpovedáme za to, ako ho naplňame. Svet odmieta Boha, neprijíma zvesť evanjelia, prenasleduje jeho svedkov. A práve preto, či napriek tomu, je na nás, aby sme všetci stáli na svojom mieste vôkol tábora, pevne a odhodlane, vo viere v nášho Pána. A toto je odkaz pre viac ako štvrtú miliónovú armádu gedeonitov na celom svete.

František Kaleja

Chrobák v hlave

Mnoho zmôže sila duše, mnoho viera, mnoho nádej, ale všetko zmôže láska.

Vrchlický

Z čeho jsme živi?

Jaká to otázka! Nu přece, vždyť to se ví! Z čeho bychom mohli být živi? Křesťan je živ z víry. Apoštol Pavel říká: „Spravedlivý z víry živ bude.“ (Řím. 1,17) Z jaké však víry?

Mnoho je těch, kteří jsou živi z víry otců. Je to povznášející vědomí mít slavné předky, mít v národě svědky a mučedníky, jakými byl Wiclef, Hus, Žižka, Luther, Komenský a další mnozí. Ti měli skutečně silnou a hlubokou víru. Víru, kterou svět přemáhali jako Luther, víru kterou nad smrtí vítězili jako náš Hus. To byla víra! Ale máme tuto víru my? Já a ty osobně?

Jiní žijí z víry své církve. Naše církev je založena na biblických základech a má čisté učení. Má jedinečné vyznání víry. Hlásí se k odkazu reformace. Přijala články své víry ze staré jednoty českobratrské. Je obrozená a neuzavřela se proudům světového protestantismu... Tak bychom mohli pokračovat dál a dál. Jistě uznáme, že patřit do některé z církví je určité vyznání a přiznání se k Bohu. Jsou i takoví, kteří k žádné organizované církvi nepatří a nebo patřit nechťejí. Ale je příslušnost k některé z církví, třeba k té nejreformovanější, nebo nejbibličtější, už sama vírou? Mám já a ty skutečně tu víru, kterou vyznává církev jejímž jsem příslušníkem?

My lidé dovedeme být živi ze všeho možného. Ze zdánlivě rozumného i z vyslovených nesmyslů. Ale máme skutečnou a osobní víru v Pána Ježíše Krista, Spasitele světa a hříšníků?

Jak praví apoštol Pavel: „Nebo milostí jste spaseni skrze víru, a to ne sami ze sebe, dar jest to Boží.“ (Ef. 2, 8) Jsi živ z této a v této víře Boží?

Michal Slavka (kráceno), Bratrská rodina, 6-7/1970

Chrobák v hlavě

Život je zázrak, ktorý nemožno pochopiť, môžeme ho však s pochopením žiť.

Samuel Blake

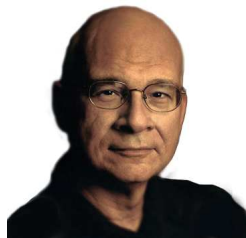

Úvod ku knihe *Falošní bohovia* od Timothy Kellera (I.)

TOVÁREŇ NA MODLY

KULTÚRA NAPLNENÁ MODLAMI

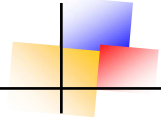
U dnešných ľudí slovo *modlárstvo* vyvoláva obrazy primitívnych ľudí klaňajúcich sa sochám. Biblická kniha Skutkov v Novom zákone obsahuje živé opisy kultúr antického grécko-rímskeho sveta. Každé mesto uctievalo svoje obľúbené božstvá a postavilo svätyne na ich uctievanie. Keď Pavol išiel do Atén, videl, že boli doslova naplnené podobami týchto božstiev (Skutky 17,16). Aténsky Parthenon všetko zatienoval, ale iné božstvá boli reprezentované na všetkých verejných priestranstvách. Bola tam Afrodita, bohyňa krásy; Ares, boh vojny; Artemis, bohyňa plodnosti a bohatstva; Hefaistos, boh remeselníctva.

Naša súčasná spoločnosť nie je zásadne odlišná od týchto antických. Každú kultúru ovláda jej vlastný súbor modiel. Každá má svoje „kňazstvá“, svoje totemy a rituály. Každá má svoje svätyne – či administratívne budovy, wellness kúpele a telocvične, štúdiá, alebo štadióny – kde sa musia obetovať obeť, aby sa zaobstaralo požehnanie dobrého života a odvrátila pohroma. Čo sú bohovia krásy, moci, peňazí a úspechu, ak nie tieto isté veci, ktoré nadobudli mýtické rozmery v našich osobných životoch a v našej spoločnosti? Nemusíme fyzicky kľáčať pred sochou Afrodity, ale obsesívne staranie sa o vlastný telesný imidž ženie mnoho mladých žien do depresie a porúch stravovania. Nemusíme naozaj páliť kadidlo pre Artemis, ale keď peniaze a kariéru nafúkne do kozmických proporcií, istým spôsobom prinášame detské obeť, zanedbávajúc rodinu a komunitu, aby sme dosiahli vyššie

---

Seriál analýzy myšlienok originálu knihy T. Keller: Counterfeit Gods (Falošní bohovia)

miesto v podnikaní a aby sme získali viac bohatstva a prestíže.

Potom, ako si newyorský guvernér Eliot Spitzer zničil kariéru pre účasť v drahom prostitučnom kruhu, David Brooks si všimol, ako naša kultúra vyprodukovala triedu veľmi úspešných ľudí s „nevyváženosťou väzieb v rámci triedy“. Majú sociálne schopnosti pre vertikálne vzťahy, na zlepšenie svojho postavenia u mentorov a šéfov, ale nemajú žiadne ozajstné vytváranie väzieb v horizontálnych vzťahoch s manželskými partnermi, priateľmi, a rodinou. „Nespočetní prezidentskí kandidáti hovoria, že kandidujú kvôli svojim rodinám, napriek tomu že celý život strávili cestovaním kvôli kampani – preč od svojich rodín.“ Ako uplynú roky, s hrôzou si uvedomia, že „ich veľkosť nestačí a že sú osamelí.“ Mnohé ich deti a manželky/manželia sú im odcudzení. Snažia sa zahojiť rany. Dostávajú sa do afér alebo skúšajú iné zúfalé opatrenia na liečenie vnútornej prázdnoty. Potom príde rozpad rodiny alebo škandál alebo oboje.

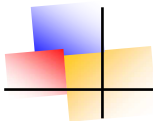
Všetko obetovali bohu úspechu, ale nebolo to dosť. V antike boli božstvá krvilačné a ťažko zmieriteľné. Ešte stále sú.

MODLY SRDCA

Bolo by bývalo ťažké presvedčivo podať tento argument za posledných dvadsať rokov, v ére dot-com (*pozn. red. internetové spoločnosti*) rozmachu a bubliny nehnuteľností a cenných papierov. Avšak veľká ekonomická kríza v rokoch 2008 až 2009 odhalila to, čo sa teraz nazýva „kultúra chamtivosti.“ Dávno svätý Pavol napísal, že lakomstvo nie je len zlým správaním. „Lakomstvo je modloslužba,“ napísal (Kološanom 3,5). Učil, že peniaze môžu na seba nabráť božské atribúty, a potom sa náš vzťah s nimi približuje uctievaniu a klaňaniu.

Peniaze sa môžu stať duchovnou závislosťou, a ako všetky závislosti, svoje skutočné rozmery skrýva pred svojimi obeťami. Riskujeme stále viac a častejšie, aby sme získali stále sa zmenšujúce uspokojenie z vecí, po ktorej bažíme, kým nepríde rozpad. Keď sa začneme spamätávať, pýtame sa,

„Čo sme si to len mysleli? Ako sme mohli byť takí slepí?“ Prebúdžeme sa ako ľudia po opici, ktorí si sotva pamätajú na predošlú noc. Ale prečo? Prečo sme jednali tak iracionálne? Prečo sme úplne stratili z dohľadu to, čo je správne? Odpoveďou Biblie je, že **ľudské srdce je „továreň na modly.“**

Keď väčšina ľudí myslí na „modly“, predstavujú si do slova sochy – alebo ďalšiu popovú hviezdu pomazanú Simonom Cowellom [pozn. prekl. Z „American Idol“ Americká SuperStar]. Ale kým tradičné uctievanie modiel sa ešte stále vyskytuje na mnohých miestach sveta, vnútorné uctievanie modiel je univerzálne. V Ezechielovi 14,3, Boh hovorí o starších Izraela, „Títo mužovia prijali do srdca svoje modly.“ Ako my, starší museli odpovedať na toto obvinenie, „Modly? Aké modly? Nevidím žiadne modly.“ Boh hovoril, že ľudské srdce berie dobré veci ako úspešnú kariéru, lásku, materiálne majetky, dokonca rodinu, a premení ich na rozhodujúce najvyššie veci. Naše srdcia ich zbožšťujú ako stredobod našich životov, pretože - si myslíme, že - našim životom môžu dať hodnotu a bezpečie a naplnenie, ak ich dosiahneme.

Ľudia robia bežnú chybu, keď počujú o biblickom koncepte modlárstva. My si myslíme, že modly sú zlé veci, ale to skoro nikdy neplatí. Čím vznešenejšie dobro, tým pravdepodobnejšie, že očakávame, že to môže naplniť naše najhlbšie potreby a nádeje. Hocičo môže slúžiť ako falošný boh, najmä tie najlepšie veci v živote.

Anna Havrilová

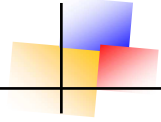
Pokračovanie v nasledujúcom čísle

Některé duchovní principy, které se učím naplňovat a integrovat do života

O Bohu

Důvěřovat, že Pán Bůh je ve své podstatě dobrý, že všechno může, a že obrací zlé na dobré. Věřit více Bohu než sobě.

O Biblii

Poznávat Bibli s napjatým očekáváním, že z ní promluví Bůh. Budovat svůj život na tom, co říká Bible a opouštět to, co Bible neříká.

O sobě

Dávat pozor především na pohnutky srdce. Nepodléhat falešnému pocitu, že jsem sám, protože Bůh je vždycky se mnou.

O životě víry

Spoléhat na Boží milost. Prožívat svou víru spokojeně a vděčně. Myslet na to, abych se líbil Bohu. Počítat s tím, že můj život chce vést dobrý Duch Boží.

O motivaci

Klást důraz na lásku k Bohu na prvním místě. Mít rád Boží království, nehledat jen své věci, ale mít na prvním místě Krista.

O pokání

Nezapírat, nesvalovat vinu na druhé, nepoukazovat na hříchy druhých, ale především vyznávat vlastní hříchy.

O odpuštění

Odpouštět a zapomínat na špatné zkušenosti z minulosti (v tom smyslu, aby křivdy a bolesti už neměly negativní vliv na náš život).

Ať vás dobrý Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista chrání od zlého a provází svým požehnáním.

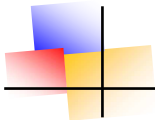
"...ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování." (Daniel 9:18)

V Kristu Váš Daniel Heczko

Píšem vám, otcovia..., píšem vám mládenci!

(1J 2,13)

Dôležitosť otca v súčasnosti rapidne upadá. V rodovej a patriarchálnej rodine, čo nebolo tak dávno, mal muž – otec svoje pevné a dôstojné postavenie. Staral sa o zabezpečenie rodiny a jej ochranu. Predurčovali ho na to jeho atribúty: sila, tvrdosť, výbojnosť... Žena – matka bola síce fyzicky slabšia, ale dopĺňala mužove – manželove vlastnosti citlivosťou, vnímavosťou, pokorou... Bola pre celú rodinu akýmsi prístavom pokoja.

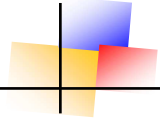
Toto tradičné usporiadanie ako prvé odmietlo feministické hnutie už pred 200 rokmi. Chcelo ženu dostať do polohy rovnosti s mužom a oslobodiť ju spod jeho nadvlády. Ak by týmto cieľom nenapomáhal celkový vývinový trend spoločnosti, toto hnutie by nikdy nemohlo sláviť svoj triumf. Ale slávi ho. Je však žena takto oslobodená a zrovnoprávnená šťastná? Netrúfam si na to odpovedať jednoznačne pozitívne. Na druhej strane je muž – manžel poškodený určite oveľa viac. Zbavený svojej pozície hlavy svojej manželky stal sa do veľkej miery tulákom a hľadačom na tomto svete. Čo však hľadá? V tej svojej stratenej podstate iba dve záležitosti: Boha, svojho Tvorcu, z ruky, ktorého vzišiel, a ženu, tú časť svojej bytosti, ktorú stratil v čase tej zvláštnej operácie Božej. Hľadá pomoc sebe rovnú.

Áký je teda dnešný muž – otec? Nazdávam sa, že predovšetkým taký, aký obraz o ňom vkladá opakovane pri výchove do syna jeho matka. Ak žil v rodine, kde bol otec znevažovaný, zo všetkého negatívneho obviňovaný... , potom syn z takejto rodiny vychádza prinajmenšom zneistený sebou samým a s predpokladom, že nájsť si trvalý vzťah a založiť si rodinu, bude preňho do veľkej miery problémom.

Je situácia iná v cirkevných spoločenstvách? Mala by byť. Veď naším poslaním je byť svetlom a soľou zeme. Aj v prijatí Božieho poriadku pre muža – otca a ženu – matku. Priznajme sa však, nakoľko sú pre nás populárne témy, že kresťanský muž by mal v pozícii hlavy svojej manželky ju milovať tak, ako Kristus miloval Cirkev a vydal samého seba za ňu? Obaja manželia by si mali byť navzájom poddaní a nie hocijako, ale v bázni typickej pre Ježiša Krista. A v takom vzťahu môže byť manželka v radosťi poddaná svojmu manželovi. Taká je Pánova vôľa.

Žijeme ňou, pripomíname si ju ako základný kameň na budovanie našich manželských vzťahov a rodín? Na výchovu našich detí? Vidia naše deti, že moje záležitosti nikdy nie sú prvé, ale ten druhý, môj manželský partner, je dôstojnejší ako ja, a ja mu túto pozíciu nikdy nenaruším? Obstáli sme v tejto skúške viery? Berieme vôbec život v našich manželstvách ako skúšku viery a plochu určenú na náš duchovný rast? Ak nebojujeme o naše vzťahy v rodine podľa zjavenej Pánovej vôle, potom sa nečudujme, že medzi kresťanskými a svetkými vzťahmi v rodine už niet nijakého rozdielu.

Miroslav Bielik

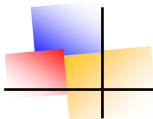
Uholným kameňom Cirkvi je Pán Ježiš Kristus

Spor protestantských a katolíckych spoločenstiev sa odvodzuje aj od odvodzovania hierarchie rímskokatolíckej náuky, ktorá vedie od pápeža k poslednému veriacemu. Opiera sa o výklad textu Matúšovho evanjelia /16,18/: **„A ja ti hovorím, že ty si Peter a na tej skale vybudujem svoju cirkev a brány pekiel ju nepremôžu.“** Oba tábory vykladajú tento text odlišne a jablko sváru je v otázke, kto je skala, na ktorej Ježiš vybuduje svoju cirkev. Je tou skalou Peter, alebo Kristus?

Keď sa okrem iných textov v Písme vrátíme k predchádzajúcim veršom, dozvieme sa, že v dobe opisovaného deja mnoho ľudí nevedelo, kto je Ježiš Kristus. Kristovu totožnosť s Hospodinom prvý vyslovil učeník Peter. Táto prevratná skutočnosť nebola daná Petrovi pre jeho neobyčajne bystrý um, ale tak ako každému ďalšiemu veriacemu, teda aj nám, bola zjavená samotným Bohom.

Matúšov text 16,18 na prvý pohľad znie veľmi zrozumiteľne a tak ho čítame doslovne preložený aj v latinskom, českom, nemeckom, anglickom a francúzskom preklade. Biblisti ale upozorňujú, že je nepresný a je to len preklad bez súvislostí, ktorý stojí len na čier- nobielej interpretácii, vychádzajú z latinčiny a gréčtiny, pretože Ježiš tiež nehovoril týmito jazykmi, ale po aramejsky. Pán Ježiš tieto slová hovoril Petrovi, preto je treba sa pozastaviť pri jeho príchode k Pánovi Ježišovi, ktorý ho premenoval na Kéfu. *„Ty si Šimon, syn Jonášov. Budeš sa volať Kéfa.* (J 1,41-42) čo znamená v aramejščine kameň, v gréckom preklade Petros a latinsky Petrus, t.j. kameň. A ešte ďalej. Petros v gréčtine značí kameň, (úlomok zo skaly/ teda menší ako petra, čo je skala. Biblisti sa pozastavujú aj nad prekladom z gréčtiny do latinu na „... tu es Petrus et super hanc petram...“ Petrus je vlastné podstatné meno mužského rodu a petra – skala je podstané meno ženského rodu. Preto, hoci obe slová vychádzajú z jedného základu, nemôže byť Petrus a petra tá istá osoba. V iných jazykoch ako aj v našom si automaticky nespájame slová Peter a skala, ako navzájom odvodené.

Veľké množstvo reformovaných a evanjelikálnych komentátorov sa domnieva, že keby nebolo prísneho rímskokatolíckeho výkladu Mat.16,18, ktoré vedie k apoštolovi Petrovi ako k prvému pápežovi, potom by protestanti nezastávali vo výklade oboch slov dva odlišné výrazy, lebo v Biblii je dostatok vhodnejších a jednoznačnejších textov. Rozlúštenie väzí v tom, že slovná hračka o skale kéfa a mene Kéfa (bez akéhokoľvek rozdielu) neplatí v pôvodnom jazyku

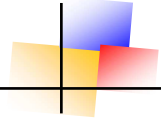
v aramejčine, v ktorej tieto slová predniesol Pán Ježiš, a samozrejme neplatí ani v ostatných jazykoch, okrem latinčiny a gréčtiny. Toľko stručne jazykovedná problematika, ale dôležitejší je celý podtext biblický.

Zásadne nemožno spochybníť, že cirkev patrí Kristovi a nie sebe. Pán Ježiš je hlava, na ktorej cirkev stojí a naproti tomu jazyk je veľmi krehký nástroj. Na lepšie pochopenie je v Písme zaznamenané často fyzické pripodobnenie, ktoré nechápeme doslovne. Jazyk je plný tzv. idiomov, obrazných zvrátov. Samarská žena pri studne uverila a chcela sa napiť a aj sa napila plnými dúškami vody živej, Pána Ježiša. Aj ona sprvu nechápala a rozmýšľala o fyzicky tečúcej vode.

Starozákonní Židia boli predobrazom cirkvi, ktorí putovali do zaslúbenej krajiny: „*Všetci totiž pili ten istý duchovný nápoj, lebo pili z duchovnej skaly, ktorá išla za nimi a tou skalou bol Kristus*“ (I.Kor.10,4). Kristus bol ich skalou, kэфou, teda petrou. Prorok Daniel predpovedal **Krista, kameň**, ktorý sa utrhne a objaví za vlády hlinených nôh, Rímskej ríše a raz vytlačí všetko svetské, politické, telesné a bohaté, na ktorom stojí dnešný svet. (Dn 2,34) Prorok Izaiáš (Iz 44,7-8) označuje prichádzajúceho Mesiáša ako základný, **uholný kameň**, ktorý je základom najpevnejším. Žalm 118,22: „*Kameň, ktorý zavrholi stavitelia, stal sa hlavou uhla*“. V Mat.7,24-25 je napísané: „*Každý, kto počuje tieto slová a plní ich, bude podobný múdre mu mužovi, ktorý postavil svoj dom na skale....*“, atď.

Písmo ešte na mnohých miestach nespochybniteľne dotvrdzuje, že základom cirkvi je Ježiš Kristus. Tak ako naložíme s výrokom Mat.16,18, že cirkev je stavaná na Petrovi? Na skale Skala, kэfa na Kэfe? Áno aj na Petrovi. Lebo cirkev je stavaná na už neotrasiteľnom základe uholnom kameni, Pánovi Ježišovi Kristovi, akoby chrámová stavba zo všetkých ďalších živých kameňov, apoštolov a nasledovníkov vo viere. Každý z týchto živých kameňov je poverený Ježišom Kristom, aby niesol svoj diel na stavbe chrámu, cirkvi. Boh sám použil ako prvého Petra, naplneného Duchom Sv., aby započal s budovaním cirkvi. Peter – Kэfa bol jedným z apoštolov, ktorí vybudovali ďalšie pokolenia cirkvi. Sám apoštol Peter určuje Krista a nie seba, za uholný kameň Božej stavby: Sk.4,11-12: „*Ježiš je kameň, ktorý ste vy stavitelia odmietli, lebo on sa stal kameňom uholným. V nikom inom nieto spásy...*“.

Základom cirkvi je Pán Ježiš Kristus a cirkev je budovaná z Kristovho poverenia každým jej členom, ktorý stojí na uholnom kameni – Ježišovi. Prvým, ale zďaleka nie posledným, kto zvestoval evanjelium, bol Peter. Preto aj v Mat. 18,19 Kristus zmocňuje Petra a všetkých, ktorí veria v Kristovo Mesiášstvo, aby reprezentovali svoju skutočnú vlasť – nebesia a vybavuje ich aj zvláštnym zaopatrením,

lebo v rukách majú kľúče kráľovstva nebies. Preto si neprotirečí Písmo ani vo výroku o Petrovi a skale v Mat.16,18.

Spracované z textov Zimnej konferencie Zápas o duši 2010
Vybrala D. Klincková

Projekt Bardejovská – augustová búrka

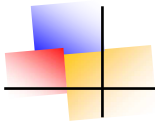
Veľká augustová búrka a silný vietor v Košiciach neminuli ani náš pozemok na Bardejovskej. Za obeť padlo zopár stromov, ktoré bolo treba odpratať. Na to sa nás tam zišlo asi desať od mladých po najstarších. Práca išla odruky (vlastne „odsekery“) a aj vďaka Oliverovej motorovej píle sme sa mohli zbaviť tých najväčších kmeňov, ktoré chlapi horko-ťažko vykopávali zo zeme. Napriek tomu sme zažili kopec zábavy a dobrej atmosféry.

Vďaka Pánu Bohu za tento spoločný čas.

Jana Kleinová

Fotodokumentácia: Miroslav Havrila

Staršovstvo informuje

- ✚ Br. kazateľ sa zúčastní 13.-15.9. pastorálnej konferencie kazateľov CB v Snežných Milovách.
- ✚ Na septembrovej členskej schôdzi zboru by sa mal zúčastniť aj br. Betina ako kandidát na budúceho správcu zboru. Na schôdzi by mali byť prezentované aj výsledky prieskumu stavu zboru. V sobotu pred schôdzou je plánované zborové stretnutie na Bardejovskej.
- ✚ 15.9. by sa mal uskutočniť zborový výlet.
- ✚ 15.-17.10. by sa mala v našom zbore uskutočniť návšteva mládeže zo Starej Turej.
- ✚ V týždni od 18.10. do 23.10. bude v Košiciach prebiehať ekumenická evanjelizačná akcia pre mládež Exit Tour.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

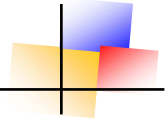
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 23.08.2010 na redakčnej rade.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** malá a veľká besiedka: o 10:30 v učebni a v kancelárii zboru.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

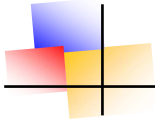
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za konferenciu mládeže KMCB 2010
- ✚ Za konferenciu kazateľov CB
- ✚ Za požehnanie všetkých stretnutí v zbere
- ✚ Za svedecký život viery a nesenia bremena druhých
- ✚ Za záchranu a duchovnú pomoc naším blíznym a potrebným
- ✚ Za misiu domácu a zahraničnú
- ✚ Za rodiny a detí
- ✚ Za chorých medzi nami
- ✚ Za požehnanie práce vo Vítkovciach
- ✚ Za projekt Bardejovská

Program na mesiac september

2.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
5.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Madáč, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby
6.	Po	17.30 Mládež
9.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
12.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/ 17.00 Michal'any
13.	Po	17.30 Mládež
15.	St	Zborový výlet
16.	Št	18.15 Biblická hodina /br. M. Bielik/
19.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. I. Žežula, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
20.	Po	17.30 Mládež
22.	St	18.00 Schôdza staršovstva
23.	Št	18.15 Biblická hodina / kaz. P. Halža /
25.	So	09.30 Zborová biblická škola
26.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D. Klein, kaz. P. Halža/ 17.00 Vítkovce
27.	Po	17.30 Mládež
30.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
2.10.	So	Stretnutie zboru na Bardejovskej
3.10.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Petrejčik, kaz. R. Betina/ Členská schôdza po skončení zhromaždenia 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.